

Kärlek På Nytt

Evelina går över skolgården. Hon ser sig omkring. Hennes blick fastnar på skolans snyggaste kille. Han står med sina polare och den nya tjejen. Han lyfter huvudet och får se henne, tvärs över skolgården. "Nej" tänker hon och börjar gå igen.

Han följer henne med blicken, över planen. Hon är väldigt snygg tycker han. Men varför har han inte sett henne förut? Han ser henne gå runt en hus knut. Nu ser han henne inte mer och återgår till sina polares snack. Men han kan inte släppa tanken på henne och tanken på varför han inte har lagt märke till henne förut.

Han tittar upp på sin ena polare och frågar vem hon var som nyss gick förbi dem?

"De var Evelina." Han får upp ett minne i huvudet.

Han har alltid varit hemligt kär i henne, men har aldrig vågat säga de till någon och speciellt inte till henne. Under en lång tid umgicks de på fritiden efter skolan, men ingen fick veta. Han var cool och hon var en tönt, men egentligen enligt honom så var hon de som var cool. Han blev mer kär i henne. En gång var han bjuden på en fest. Vad skulle han göra? Han ville gå med henne, men de gick inte. När han berättade de för henne, så började hon gråta. Hennes hjärta krossades. Hon var inte i skolan dagen efter. Han såg henne inte mer sedan.

"Hon har knappt varit i skolan på två år. För några månader sedan, försökte hon ta livet av sig" får han till svar.

"Men du vet, de var hon vi mobbade i hela lågstadiet och mellanstadiet. Sen i högstadiet orkade väl hon inte med mer". Polaren börjar skratta

"Är du helt sjuk i huvudet eller? Önskar du livet av henne?" skriker han

Alla ser frågade på honom, och börjar skratta.

"Den horan vill väl ingen vara kompis med" säger en annan kille.

"Asså, ni är verkligen inte riktiga i huvudet. Så där säger man för fan inte" Han vänder sig om och börjar gå efter henne.

Hans vänner ser förvånade på honom när han går ifrån dem.

Hon går sakta, sätter sig på en bänk. Hon lutar huvudet bakåt och blundar.

Han ser henne sitta på en bänk lite längre fram. Han går lite fortare, snart är han framme.

Han sätter sig ner bredvid henne, men hon märker inte de, för hon lyssnar på musik.

Han drar ner ena hörluren från örat.

- Förlåt, säger han och ser henne i ögonen.

- De säger du nu! Fattar du hur många år sen de är.

- Jag vet! Men jag visste inte.

- Vadå visste inte. Du vet att jag har mått skit dåligt efter att du svek mej. Vi var vänner.

- Men jag har också mått dåligt.

- Du har haft flickvänner efter flickvänner. Och du har skrattat. Ja allt som man är när man är lycklig! Du

har inte ägnat en minut på att tänka på mig! Du fattar inte! Du är precis som alla andra, säger hon och reser på sig. Hon tar upp hörluren och stoppar in den i örat igen och så börjar hon gå .

” VÄNTA” skriker han. ” FÖRLÅT”

Hon stannar och vänder sig om. Han springer de fortaste han kan fram till henne. Stannar precis framför henne. Hon ser honom i ögonen. En tår rinner sakta ner för hennes kind. Han torkar bort den.

-Jag älskar dej! Säger han och kysser henne.

Den kyssen har både längtat efter i flera år.

Hon rör vid hans kind, den är så mjuk.

”Förlåt, för allt jag har gjort” säger han.

-Var de på grund av mej du försökte ta självmord? Frågar han och ser henne i ögonen

Hon vill inte svara så hon kramar honom och säger.

”Lämna mej aldrig mer!”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ish Bin Der Jocke med Poeter.se id #15290 innehar upphovsrätten